

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

พลังของธรรมล้วน ๆ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๓ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๘ บาท ดอลลาร์ ๑๒ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๒ กอง เงินสดได้ ๑๒ กอง รวมแล้วเป็น ๑๔ กอง กฐินทองคำ ๘๘,๐๐๐ กองนั้น ทองคำได้แล้ว ๑๐๙ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒๗ บาท ๑ สลึง เงินสดได้แล้ว ๑,๘๕๔ กอง เท่ากับ ๒,๙๖๖,๔๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๑,๙๖๓ กอง ไม่รวมเช็คกฐินนะ ยังขาดอยู่อีก ๘๒,๐๓๗ กอง นี้ค่อยตัดทางมันเข้าไปเรื่อย ๆ ตัดทาง ๘๘,๐๐๐ นี้ตัดเข้าไป ๆ ตัดเรื่อย ๆ แหละ

เพราะคราวนี้เป็นคราวเข้มข้นของชาติไทยเราต่อทองคำ ๑๐ ตัน นี้แหละหัวใจของชาติ ความเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ความอ่อนแอล้มเหลวก็จะอยู่จุดนี้ ถ้าหากว่าทองคำเราได้จำนวนที่หัวหน้าออกประกาศแล้วนี้ คือ ๑๐ ตันแล้ว เมืองไทยนี้เชิดขึ้นทันทีเลย เทียว สมชื่อสมนามว่าเมืองไทยเป็นเมืองที่รักชาติ เมืองรักความสามัคคี พร้อมกันเสียสละ นี่เป็นจุดใหญ่ที่จะเด็ดขาด เรียกว่าแบบเป็นแบบตายกับทองคำ ๑๐ ตันนี้เป็นเครื่องตัดสินความท้อแท้อ่อนแอหรือความรักชาติความเอาจริงเอาจังของพี่น้องชาวไทย เรา จะได้เห็นที่ตรงนั้นะ ให้พากันจับจุดนี้ไว้ให้ดี เพราะจุดนี้จุดที่หลงตาออกต่อสู้อกับสงครามความจน เอาอันนี้ทุ่มกันเลยแล้วผ่านได้สบาย ๆ เราจะได้เห็นกันคราวนี้ เอาให้ได้ทุกคนพี่น้องชาวไทยเรา ถอยไม่ได้คราวนี้ ถ้าถอยทองคำขาดนี้แล้วขายชี้หน้าไปหมดเลย หลวงตาจะมุดดินลงไปเลยนะ

ทองคำเวลานี้ก็ขาดอยู่เพียง ๔ ตันกว่า ที่ว่า ๑๐ ตันนี้หมายถึงเราได้แล้วรวมกันเป็น ๑๐ ตันที่เราต้องการจะให้ได้นะ เวลานี้เราได้แล้ว ๕ ตันกว่า อย่างที่อ่านนี้ รวมทองคำทั้งหมดที่ได้เวลานี้ ๕,๒๖๑ กิโลกรัม ก็ยังขาดอยู่อีก ๔ ตันกว่า ๔ ตันกว่านี้ แหละยกทัพใส่กันเลยนะ ๕ ตันกว่าเราคลื่นแล้ว เราได้ชัยชนะผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ยังเหลืออยู่ ๔ ตันกว่า มันยังทำทนายเราอยู่ เอ้า ทำทนายให้ทำทนาย ๕ ตันเอาไปกินหมดแล้ว เมืองไทย ไม่พอกินกันเลย เอาไปเลี้ยงกัน ๕ ตันแล้ว ยัง ๔ ตันจะมาอวดดีอยู่หรือให้ว่างั้นนะ เอามาก็มา ๔ ตัน ให้อีกโคตร ๔ ตันมา เมืองไทยเป็นเมืองมีโคตรทั้งนั้นให้ถอยไม่ได้ จะยกโคตรใส่กันเลย ตรงนี้จำให้ตึนะ เอาจริงจังตรงนี้แหละ เด็ดขาดอยู่ตรงนี้ ยังไงต้องเอาให้ได้ เวลานี้ยัง ๔ ตันกว่า ไม่วิตกวิจารณ์แหละเรา แน่ใจยังงี้ต้องได้

ทางภาคอีสานนี้เป็นภาคคนจน การช่วยทางโรงพยาบาลจึงได้ช่วยมากกว่าภาคอื่น ๆ อันนี้พี่น้องทั้งหลายก็คงทราบด้วยดีว่าภาคอีสานจนทุกด้าน คือสิ่งอำนวยความสะดวก

ประโยชน์โดยหลักธรรมชาติไม่มี เช่นน้ำอย่างนี้ก็ไม่มี จะคั้นน้ำมาจากที่ไหน ๆ เมื่อต้นน้ำไม่มีก็คั้นไม่ได้ นี่มันจนอยู่โดยหลักธรรมชาติอย่างนี้ อย่างอื่นผลหมากรากไม้ถ้าไม่มีเสียอย่างเดียวก็น่าจะไม่เกิดประโยชน์ ปลูกก็ไม่ขึ้น แน่ก็ขาดไปอย่างนี้ จึงว่าขาดแคลนมากทางภาคอีสาน

(โยมจากจะเชิงเทราถวายเงินกฐิน ๖ กอง ร้านหนูอยู่หน้าวัดโสธร ชื่อไหมไทย จากอุดรไปขายคะ) พอพูดถึงวัดโสธรแล้ว หลวงตาเจ้าอาวาสวัดโสธรที่นิมนต์เราไปเทศน์ที่จะเชิงเทรา หน้าวัดโสธร หลวงตาองค์นี้ท่านก็ไปเป็นหัวหน้า ที่ขบขันคือนิสัยท่านตรงไปตรงมา ท่านเป็นประธานในงานเทศน์ช่วยชาติคราวนั้น เราก็ก็นั่งหน้าวัดท่านนั้นแหละ ทางฝ่ายพระสงฆ์ก็เยอะ ประชาชนก็เยอะ พอเทศน์จบลงแล้วท่านออกมาเลยนะ ท่านเอาเงินท่อนใหญ่ ๆ นี่มาเลยเทียว พอเราเทศน์จบลงท่านก็ปั๊บปั๊บบมา ยืนอยู่ตรงหน้าที่เขาจะทอดผ้าป่า นี่เงินทอดผ้าป่า ท่านวางนั้นนะ ท่านพูดตรงไปตรงมา นี่เงินทอดผ้าป่า แล้ววางก็กลงไป

พอวางแล้วท่านมองหน้าเรา หลวงตาองค์นี้เทศน์เก่งมาก เราก็มอง โอ๊ย มันเก่งแต่ความแก่แหละ เทศนาว่าการไม่ได้เรื่อง ความแก่เก่งขึ้นทุกวัน ท่านฟังแล้วไปเลย เราเลยไม่ลืมที่ว่ามองหน้าปั๊บ คือเอากองเงินมาวางก็ก๊ กี่กองเงินช่วยผ้าป่า ท่านว่ายังงั้น จากนั้นท่านก็มองขึ้น หลวงตาองค์นี้เทศน์เก่งมาก พอเราตอบแล้วก็ปั๊บบอกเลย ไม่ลืม ท่านตรงไปตรงมานิสัยของท่าน ว่าเทศน์เก่งมาก เราก็ก็นึกถึงความแก่ออกต้อนรับ สู้ความแก่ไม่ได้ ความแก่เก่งมาก แก่ไปทุกวัน

ไม่ว่าทางไหน ๆ ตั้งแต่หลวงตาออกช่วยชาตินี้ ไปหมดทุกแห่งเลยนะ โอ๊ย สลับซับซ้อนไปหมดซ้ำ ๆ ซาก ๆ ที่ว่าได้ไปบ่อย ๆ นะ ไปซ้ำ ๆ ซาก ๆ ไปเรื่อย ๆ เฉพาะกทม.นี่ก็ ๓ หนแล้วนะ สวนลุม จตุจักร สนามหลวง เทศน์ใช้เวลานานเหมือนกันนะ เทศน์สวนลุมชั่วโมง ๑๕ นาที เทศน์ที่จตุจักรในนามของ กทม. อันนั้นชั่วโมง ๑๒ นาที เวลาเทศน์ที่สนามหลวงนี่ ชั่วโมง ๒๓ นาที เทศน์สำหรับ กทม. โดยเฉพาะ ที่นี้ในวงกรุงเทพไม่ต้องพูด ไม่ทราบมหาวิทยาลัยอะไร ๆ โรงพยาบาลก็ไม่ทราบว่ากี่ครั้ง อย่างศิริราชดูเหมือน ๓ หนมั้ง จุฬาดูจะเป็น ๓ ราวมา ๑ หน วชิระ มีแต่โรงพยาบาลใหญ่ ๆ ไปเทศน์นะ มหาวิทยาลัยก็รวมค่าแห่ง ๒ เกษตรศาสตร์ ๒ ธรรมศาสตร์หนหนึ่ง

เทศน์คราวนี้เรียกว่ามากจริง ๆ ร่วม ๕ ปีที่เทศน์ออกชุมนุมชนติดต่อกันเรื่อยมาเลย แต่ที่เราเทศน์มาตั้งแต่ตั้งเดิมขึ้น ก็เริ่มตั้งแต่ปี ๙๓ มาเลย หมู่เพื่อนเกาะไปไหนไม่รอด เข้าในป่าในเขารูมตามเลย จากนั้นมาก็เลยมาเอาโยมแม่บวช ที่นี้เลยพันกันตั้งแต่นั้นจนกระทั่งปานนี้ นั่นละเทศน์มาตั้งแต่โน้นนะ แต่ในระยะนั้นเทศน์เฉพาะพระล้วน ๆ มากกว่าที่อื่น ในเทปนี้จึงมีแต่เทศน์สอนพระ แกงหม้อเล็กหม้อจืดเรื่อยมา

ถ้าผู้ที่ต้องการจะฟังธรรมะประเภทนั้นก็เอาออกจากวัดนี้ไปเลย เพราะวัดนี้วัดที่สำคัญ ๆ ก็คือเทศน์สอนพระ นั่นละตั้งแต่นั้นมาจากนั้นก็เรื่อย

สำหรับเทศน์สอนประชาชนก็พร้อมกันเรื่อย ๆ ไล่กันมาทั่วประเทศไทย มาตั้งแต่นั้นแหละทุกภาค เทศน์มาโดยลำดับลำดับมาเริ่มเทศน์ที่กว้างขวางมากก็คือช่วยชาติคราวนี้ รวม ๕ ปีทีเดียวนะเทศน์สอนประชาชน พระเถระมีน้อย ส่วนมาก ๔-๕ ปีนี้เทศน์แกมหม้อใหญ่มากจริง ๆ สอนประชาชน จริตนิสัยหน้าที่การงานทุกอย่างต่าง ๆ กัน แต่เทศน์สอนพระนั้นเทศน์หน้าที่ของพระโดยตรง เพราะฉะนั้นเทศน์จึงฟังไปเลยทีเดียว ส่วนเทศน์สอนประชาชนเป็นเวลา ๕ ปี ก็ ๕๑-๕๒ ปีนี้ที่เทศน์มาเรื่อย ๆ มาเทศน์กว้างขวางคราวที่ช่วยชาติ

แต่ก็ตัวอย่างหนึ่งเราก็ได้คิดเหมือนกัน ถ้าหากว่าเราไม่ได้ออกช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้ ธรรมเทศนาทั้งหลายนับแต่แกมหม้อเล็กหม้อจิวลงมาถึงแกมหม้อใหญ่จะไม่ได้ยินกันนะ จะได้ยินได้ฟังเฉพาะแกมหม้อเล็กหม้อจิวเฉพาะพระที่ส่งไปทั่วประเทศไทยทุกภาคเลยเทศน์สอนพระนี่ เพราะกรรมฐานมีอยู่ทั่วไปทุกภาค ทางโน้นขอมาทางนี้ส่งไป ก็จะได้แค่นั้น ส่วนประชาชนจะไม่ค่อยได้ยิน แต่เวลาออกเทศน์สอนประชาชนเกี่ยวกับการช่วยชาติ เรียกว่าหมดเลยทุกจังหวัดในประเทศไทยเราไปหมด ไม่ได้ไปก็แต่ภาคใต้ ก็ได้เรียนให้ทราบแล้ว เพราะไกล ก็ตั้งหน้าไว้เรียบร้อยแล้ว โปรแกรมนี้เสมอกันไปหมดเลยนะ เราจะสอนให้ทั่วถึงหมด

ไม่ได้คำนึงถึงร่างกายในขั้นแรกนะ เราจะเอาภาคสุดท้ายภาคใต้ให้หมดทีเดียว แล้วก็กลับ จะไม่ลองอีกว่าอย่างนั้นนะ เราจะเทศน์ภาคใต้ให้หมดแล้วเราถึงจะมา เพราะไกลด้วย กว้างขวางด้วย ครั้นแล้วก็ธาตุขันธ์ลงไปไม่ได้ เลยหยุดเลยไม่ได้ไป เรื่องราวทั้งหลายเป็นอย่างนี้ เราจึงรู้สึกเสียใจที่เราไม่ได้เทศน์สอนบรรดาพี่น้องทางภาคใต้โดยลำพังตนเองที่ไปในที่ต่าง ๆ เช่นเดียวกับจังหวัดอื่น ๆ ภาคอื่น ๆ นะ เราเสียใจไม่หยุดนะ ยังเสียใจตลอดเวลา เพราะธาตุขันธ์ไม่อำนวย

เราไม่ต้องพูดถึงเรื่องเมืองนอก คือคนไทยเรามาานิมนต์ให้ไปเทศน์เมืองนอกเราก็ไปไม่ได้ อันนี้ไกลด้วยก็ยิ่งแล้ว เขาไม่ยอมเขาจะเอาไปให้ได้ เราก็บอกให้เขาเตรียมหีบศพไปพร้อมเลย สุดท้ายก็หยุด คือเขาจะเอาจริง ๆ มีแต่จะเอาทำเดี่ยว ๆ เหตุเบื้องต้น พูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็คือว่าเขาบอกเขาหมดหวังเรื่องศาสนา เขาว่าอย่างนั้นเลย เขาพูดกลาง ๆ ว่า ดูอะไร ๆ ก็อย่างนั้นแหละ แล้วหมดหวัง นี่เรื่องราวที่เป็นต้นเหตุจะมานิมนต์เราไปเมืองนอก ที่นี้เพื่อนฝูงเขาก็มาบอก อย่าด่วนหมดหวังนะ ก็เกี่ยวกับเรื่องอินเตอร์เน็ตของเราออกพวกนี้เขาได้ดูได้ชม เขาก็เลยมาเล่ากันฟัง เลยเอามาดูเรื่องราวมันนะ พอมาดูก็เหมือนว่าปลุกใจขึ้นมา เบื้องต้นก็ขึ้น ชอบกล ๆ แล้ว

หนักเข้า ๆ เลยจากขอบกลี ก็เอาละที่นี้ความหวังเต็มหัวใจแล้ว เรื่องมรรคผลนิพพาน ในพุทธศาสนา นี้ก็มีแต่อันเดียวเราจะต้องไปดูหน้าหลวงตาองค์นี้ให้ได้ แล้วก็ยกทัพกัน มาทอดผ้าป่าเสร็จแล้วจะเอาเราไปพร้อมเลย ไปเมืองนอก เราก็เลยไม่ได้ไป เรื่องราว มันเป็นอย่างนั้น

นี่พูดถึงเรื่องกว้างขวาง เมืองนอกกว้างขวางอยู่ เช่น รัฐเทกซัสนี่กว้างขวางกว่า เพื่อน คือรัฐนี้มีทั้งลาว เขมร เวียดนาม ที่เป็นชาวพุทธไปอยู่ที่นั่น แล้วบวกกับคนไทย เราด้วย อยู่ด้วยกันมาก เพราะฉะนั้นอินเตอร์เน็ตจึงไปเต็มอยู่นั่น แล้วก็ มีอาจารย์สมาน ท่านเป็นหัวหน้าควบคุม ท่านจึงมาเล่าให้ฟัง พอเราพูดถึงเรื่องว่าเรื่องราวของอรรถของ ธรรมที่แสดงในเมืองไทยเรานี้ โอ้ย เมืองนอกไม่ใช่เล่น ๆ นะ ดั่งยิ่งกว่าเมืองไทยนี้อีก เขาเอามาคุยไม้เรา ดั่งยิ่งกว่าเมืองไทย รัฐเทกซัส ก็เลยเล่าให้ฟัง โดยที่ท่านเป็นผู้ควบคุมเองนะ ท่านว่า เขาตั้งอกตั้งใจจริง ๆ ต่อมรรคต่อผล เขาบอกตรง ๆ เขาเชื่อมรรค ผลแล้ว ต่างคนต่างเข้มข้นขึ้นในเรื่องอรรถเรื่องธรรม

อันนี้ก็เป็นคนดีอันหนึ่ง คนเราเมื่อธรรมเจริญที่ตรงไหน เรื่องความเดือดร้อนวุ่น วายจะสงบตัวลง ๆ เพราะเป็นเหมือนน้ำดับไฟ ธรรมเป็นน้ำที่สะอาดดับไฟ ๆ ไฟกิเลส ตัณหา ตัวร้อนตัวร้อนที่สุดไม่มีอะไรเกินกิเลสตัณหา ที่นี้เมื่อธรรมเข้าไปตรงไหนก็ เหมือนน้ำแทรกเข้าไปดับไฟ ๆ สงบร่มเย็น ที่นี้เมืองไทยเราก็ควรจะแก้จิตแก้ใจ นี้ก็ได้ประกาศให้ทราบแล้ว หลวงตาได้พูดอย่างอาจหาญชาญชัย เลยความอาจหาญของโลกทั่ว ๆ ไปเสียอีก เรื่องความอาจหาญในการเทศน์ว่า การ เพราะถอดออกมาจากหัวใจจริง ๆ ไม่ได้มาลูบคลำนั้น พูดแล้วสาธุ เรียนเราก็เรียนมา ดั่งพี่น้องทั้งหลายทราบ แต่เวลาเอาจริงเอาจังจริง ๆ การเรียนมาซ้เข้ามานี้หมดนะ ปริยัติทั้งหมด พระไตรปิฎก ซี้เข้ามาหาหัวใจทั้งนั้น ๆ

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยพระไตรปิฎกก่อนพระไตรปิฎกจะเกิด นั้นฟังซิ พระสาวกทั้งหลายตรัสรู้ธรรมก่อนพระไตรปิฎกจะเกิด ๆ ฟังซิ พอเกิดแล้วพระไตรปิฎกก็ มาจดจารึกเอาจากพระพุทธเจ้า ธรรมทั้งหลายจึงเป็นปิฎก ๓ ประการ ปิฎกแปลว่า ภาชนะ พระวินัยปิฎก ภาชนะสำหรับบรรจุพระวินัย พระสุตตันตปิฎก ภาชนะ สำหรับบรรจุพระสูตร พระอภิธรรมปิฎก ภาชนะสำหรับบรรจุพระอภิธรรม ซึ่งเป็น ธรรมยอดเยี่ยม ยอดของธรรมอยู่ที่อภิธรรม แล้วพระไตรปิฎกเหล่านี้ พระพุทธเจ้า ตรัสรู้แล้วเกิดขึ้นตั้งแต่วันตรัสรู้ พระสงฆ์สาวกก็เหมือนกัน พระไตรปิฎกนี้เกิดขึ้นตาม ภูมิอำนาจวาสนาของท่านแต่ละองค์ ๆ ตั้งแต่วันท่านบรรลุธรรมขึ้นมา ๆ หลังจากนั้น ร่วมได้สักสามร้อยปีมั้ง จึงมาจดจารึก มาจดจารึกเอาตอนหลัง ที่มาเป็นคัมภีร์ไบเบิล แต่ก่อนท่านฟังด้วยปากเปล่า ๆ เพราะเราดูมานานแล้วมันลึ้มเดี๋ยวนี้อ้อ พอจำได้แต่ว่า

ตอนท้าย ๆ ท่านถึงได้จดจารึกเพื่อกุหลาบตรสุตท้ายภายหลังได้เห็นร่องรอย ถ้าพูดแต่เพียงปากต่อปากพอจบแล้วก็หาย ท่านผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้สิ้นไปแล้วก็จะหมด เลยต้องจดจารึกเอาไว้ นี่แหละที่ว่าเป็นพระไตรปิฎกขึ้นมา มาทีหลัง นี่เราพูดถึงเรื่องพระไตรปิฎกนะ

แล้วเวลามันเป็นขึ้นในหัวใจ พูดอย่างอาจหาญขนาดนี้ ใครเชื่อไม่เชื่อเราไม่เคยสนใจกับใครนะ เราจะเอาสักขีพยานจากหัวใจ ที่เราปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย ตามสวากขาตธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วเวลารู้ขึ้นมา ๆ รู้จนกระทั่งถึงขนาดผางขึ้นมาเลยนี้ ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ไม่ประมาทนะ ถามหาอะไรธรรมอันเดียวกัน พระพุทธเจ้าคืออะไร รู้แล้ว พระพุทธเจ้าเป็นองค์เช่นไร มีที่พระองค์รู้หมด เหมือนจ๋อลงไปในน้ำมหาสมุทร นิ้วมือนิ้วเดียวนี้จ๋อลงไปถูกน้ำมหาสมุทรหมดเลย ผิงขึ้นมาเหมือนนิ้วมือนิ้วเดียวจ๋อนี้กระจ่างแจ้งไปหมด ในบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายซึ่งเทียบกับน้ำมหาสมุทร แต่พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้นี้กว้างยิ่งกว่าน้ำมหาสมุทรอีกนะ หากไม่มีอะไรที่จะเทียบ มีน้ำมหาสมุทรที่กว้างขวางมากจึงเอามาเทียบได้

นี่ละจ๋อขึ้นเป็นอันเดียวกันแล้วถามกันหาอะไร พระไตรปิฎกขึ้นจากนี่ละ ขึ้นจากจิตของพระพุทธเจ้าพระสวาท่าน แล้วจึงไปจดออกเป็นคัมภีร์ไบลานไป นี่เวลาเรียนก็เรียนมา เราก็ไม่คาดไม่คิดไม่ฝันนะ มันจะเป็นขึ้นมาอย่างนี้ เรียนตามตำรา จำตามตำรา เวลาปฏิบัติเข้าไป ๆ ความรู้ความเห็นความเป็นค่อยเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ๆ เกิดขึ้นในหลักปฏิบัติของตัวเอง คือธรรมะที่เกิดขึ้นจากภาคปฏิบัตินี้เป็นธรรมสมบัติของตัวเอง โดยแท้ ๆ ไม่ได้เป็นความจำ เป็นความจริง ละกิเลสไปในตัว ส่งเสริมธรรมบำรุงธรรมขึ้นไปในตัว ฆ่ากิเลสไปในตัวจากภาคปฏิบัติ เวลารู้ขึ้นที่ไหน ๆ หายสงสัย ๆ ที่นี้ทางคัมภีร์เลยชี้เข้ามานี่เลยนะ เข็มคัมภีร์พระไตรปิฎกชี้เข้ามาหาหัวใจ ๆ หมดเลย

ที่นี้คัมภีร์ทั้งหมดมาอยู่นี้แล้วจะไปหาคัมภีร์ที่ไหนอีก นั่นเป็นอย่างนั้นนะ แต่ก่อนก็ตามคัมภีร์เสียก่อน พอปฏิบัติไป ๆ คัมภีร์ชี้เข้ามาที่นี้ทั้งนั้น ๆ ความรู้ก็รู้ขึ้นที่นี้เป็นที่นี้ มันก็ยอมรับ เวลามันเป็นขึ้นเต็มหัวใจแล้วมันเลยไม่สนใจอะไร คัมภีร์ไหน ๆ ออกจากนี้เลย สอนโลกด้วยความไม่สงสัย เราบอก ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็เป็นกรรมของสัตว์ เราพูดจริง ๆ เราปฏิบัติมาด้วยอำนาจแห่งกรรมดีของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วไม่คาดไม่ฝันว่าจะได้รู้เห็นอย่างนี้ขึ้นมา แต่มันก็รู้ขึ้นมาอย่างนี้ ถึงขนาดที่ยกน้ำหนักมาว่า แต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบ๊วก็ไม่เคยรู้อย่างนี้ เพราะท่านไม่เคยปฏิบัติ หลวงตาบ๊วเป็นลูกของโคตรไหนก็ตาม หลวงตาบ๊วปฏิบัตินี้ละ รู้ขึ้นมาก็พูดได้ละซิ จะให้ว่ายังไง

นี่ละพระชาติพระวงศ์ของพระพุทธเจ้าองค์ไหนเป็นศาสดา ก็ไม่เห็นเป็น ท่านเหล่านั้นก็ไม่ปฏิญาณตนว่าเป็นศาสดา ปฏิญาณตนเฉพาะพระองค์องค์เดียวว่าเป็นศาสดา กับนี้มันก็เทียบกันได้ ผู้ปฏิบัติผู้เป็นศาสดา คือในพระโคตรพระวงศ์นั้นแหละ แต่พระโคตรพระวงศ์ไม่ได้เป็นศาสดา เป็นเฉพาะพระพุทธเจ้าพระองค์เดียว อันนี้องค์ไหน ๆ ที่ท่านตรัสรู้ขึ้นมาบรรดาพระอรหันต์ก็เหมือนกัน โคตรแซ่ของท่านไม่ได้เป็น แต่ท่านได้เป็น ที่นี้เวลาเป็นขึ้นมา ผางขึ้นมาแล้วไม่ถามใครแหละ มันจำอยู่แล้วนั้นถามอะไร แม้แต่พระพุทธเจ้ายังไม่ทูลถามฟังซินะ ใครจะว่าประมาทได้หรือ พระพุทธเจ้าเป็นยังไง ๆ แต่ก่อนมันก็วาดภาพของมันไปตามเรื่องตามราว

แม้ที่สุดย่นลงมาถึง พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ พุทโธ ธัมโม สังโฆ มันติดหัวใจมาจนถึงขณะฟ้าดินถล่ม ติดมาอย่างนั้น พุทโธ ธัมโม สังโฆ ละเอียดขนาดไหน พุทโธ ธัมโม สังโฆ ก็ยังเป็นพุทโธ ธัมโม สังโฆ อยู่ พอถึงชั้นฟ้าดินถล่ม พุทโธ ธัมโม สังโฆ มากลืนกลมเป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกันแล้ว ศาสดาทุก ๆ พระองค์ พระสาวกทั้งหลายพระอรหันต์ทุกพระองค์เป็นอันเดียวกันแล้ว มันจำขึ้นมาเท่านั้น ถามอะไรมันเป็นอันเดียวกันแล้ว

นี่ละที่ว่าย่นลงมาว่า เหอ พระพุทธเจ้า ทีแรกก็ขึ้นนี้เสียก่อน เหอ พระพุทธเจ้า ตรัสรู้ ตรัสรู้อย่างนี้ละหรือ ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อให้ถึงใจ พระธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในหัวใจเรานี้ ว่าให้มันชัด ๆ อย่างนี้ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละหรือ ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จากนั้นก็ประมวลเข้ามา เหอ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง นั่นมันเป็นแล้วนะ เราคาดเราคิดเมื่อไร เป็นมหาสมุทรทะเลหลวงแล้ว จ่อเข้าไปเห็นสะท้อนหมด แล้วทูลถามพระพุทธเจ้าที่ไหน ธรรมที่ไหน สงฆ์ที่ไหน หัวใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว ถามที่ไหนก็เป็นธรรมอันเดียวกันหมดเลย ให้พากันเข้าใจ

เราเอาธรรมอันนี้มาสอนโลกเวลานี้ เราไม่ได้สอนเล่น ๆ นะ อย่างที่เราเทศนาว่าการดูดำว่ากล่าว เผ็ดร้อนอะไรก็ตาม กิริยาเหล่านั้นเป็นกิริยาของพลังแห่งความเมตตา และเป็นกิริยาพลังของธรรมล้วน ๆ ออกมา ไม่มีกิเลสตัวใดแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะแทรกออกมาได้เลย ในขณะที่แสดงกิริยาทำทางทั้งการพูดการจา กิริยาต่าง ๆ ออกมาอย่างเผ็ดร้อนนั้น ไม่มีกิเลสตัวใดแม้เม็ดหินเม็ดทรายแทรกเข้ามาได้เลย ก็เพราะว่ากิเลสมันสิ้นซากไปแล้วจะเอาอะไรมาแสดง ถ้ามันยังมีอยู่ก็เรียกว่ามันมี จะว่าสิ้นกิเลสได้ยังไง นี่ละที่ว่าท่านสิ้นกิเลสท่านสิ้นอย่างนั้น ค้นหาจนกระทั่งวันตายก็ตายเฉย ๆ ท่านจะค้นหาอะไร ใครจะไปฉลาดแหลมคมยิ่งกว่าศาสดายิ่งกว่าพระอรหันต์ ท่าน หมดท่านก็รู้ว่าหมด

กิริยาอาการธาตุชั้นของเรานี้เป็นเครื่องใช้ของธรรม แต่ก่อนเป็นเครื่องใช้ ๒ อย่าง เป็นเครื่องมือสำหรับกิเลสด้วย เป็นเครื่องมือของธรรมด้วย แต่กิเลสมีน้ำหนักมาก มีกำลังมากกว่าก็มักจะเป็นเครื่องมือของกิเลสล้วน ๆ ยิ่งเป็นปุถุชนเรานี้เป็นเครื่องมือของกิเลสทั้งนั้น กิริยาอาการแสดงออกกิเลสออกหน้าออกตา เป็นเครื่องมือของกิเลสนำกิริยาของเรานี้ออกไปใช้ ที่นี้เวลาธรรมได้เข้าแทนที่ กิเลสบรรลี่ยลงไปหมดแล้ว ธรรมเข้าแทนที่ ชั้นนี้ก็กลายเป็นเครื่องมือของธรรมได้ร้อยเปอร์เซ็นต์

ที่นี้เวลาการแสดงออกนี้ กิริยาอาการเหมือนกัน กิเลสรุนแรงเพราะพลังของมัน ธรรมะก็รุนแรงเพราะพลังของธรรม เมื่อกิเลสสิ้นซากลงไปแล้ว ไม่มีกิเลสตัวใดเหลือแล้วก็มีแต่พลังของธรรมล้วน ๆ แสดงออกมาเต็มเหนี่ยว มีแต่กิริยาของธรรมอย่าง ผาดโผนโจนทะยานหรือว่าเผ็ดร้อนมาก ๆ เหล่านี้มีแต่พลังของธรรมพุ่ง ๆ ๆ เลย นี้เป็นน้ำดับไฟเข้าใจใหม่ กิเลสออกแสดงนี้เป็นไฟไหม้โลก ไฟเผาโลก แสดงออกมากเท่าไรโลกพินาศได้เลย อำนาจของกิเลสพาให้แสดง แต่อำนาจของธรรมพาให้แสดงนี้แสดงออกไปที่ตรงไหน เป็นน้ำดับไฟ ๆ ทั่วโลกธาตุนี้ไปได้เลย ต่างกันอย่างนี้นะ

เราจึงกล่าวพูดทุกอย่าง เวลาที่เราจะจวนจะตายแล้ว พี่น้องทั้งหลายเชื่อใหม่ว่า มรรคผลนิพพานมีหรือไม่มี ก็มาพูดอยู่อย่างนี้แล้ว สวากขาตธรรมนั้นคือทางเดิน ตลาดแห่งมรรคผลนิพพานอยู่จุดนั้นนะ ให้เดินตามทางของศาสนาที่สอนไว้ นั้น จะก้าวเข้าสู่มรรคผลโดยลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงที่สุดวิมุตติจาก สวากขาตธรรม นี้ทั้งนั้น นี้ก็นำมาปฏิบัติกับตัวเอง ได้ผลเป็นลำดับลำดับไป จนกระทั่งถึงไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า เป็นยังงี้ถึงไม่ทูลถาม ประมาทั้นหรือหลงตาบว พิจารณาซิ ให้มันรู้ในหัวใจของใคร มันก็รู้อเอง ไม่ต้องไปทูลถาม สนธิปฏิญโก ประกาศป้างขึ้นมาเท่านั้นกระจายไปหมด ครอบโลกธาตุ นี้ละที่เรานำมาสอนโลก เราไม่ได้สอนเล่น ๆ นะ สอนจริง ๆ จัง ๆ

การเทศนาว่าการเอาสถานที่อยู่บุคคล กาลเทศมาเป็นพื้นฐาน เป็นทางก้าวเดินของธรรม สถานที่นี้ บุคคลบริษัทบริวาร เหตุการณ์ขนาดไหน ควรจะแสดงธรรมขนาดไหนมันจะรับกัน ๆ ๆ ออกไป จะเทศนาว่าการตามนั้น ๆ ถ้าควรจะเผ็ดจะร้อน ไม่ต้องบอก มันจะแรงเครื่องเอง ๆ ถ้าควรพุ่ง ๆ เลย นี้ละธรรมพระพุทธเจ้าอยู่ในหัวใจพอทุกอย่าง เหมือนกับน้ำเต็มถัง ธรรมเต็มหัวใจแล้วเหมือนกับน้ำเต็มถัง เอ้า น้ำเต็มถึงจะลงไปซิ เราจะให้ออกช่องไหน ทำก๊อกไว้รอบถึงนั้น เปิดก๊อกตรงไหนมันก็ไหลออกหมดรอบตัวของก๊อก จะว่ายังไง เพราะน้ำเต็มอยู่ในถังแล้ว ไซตรงไหนก็ออกตรงนั้น ๆ จากถัง

ธรรมเต็มหัวใจก็แบบเดียวกันนั่นเอง ควรจะออกหนักเบาเล็กน้อยนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่มาเกี่ยวข้อง ควรจะสงเคราะห์มากน้อยเพียงไรก็สงเคราะห์ไปตามเรื่อง ถ้าควรที่จะ

ทুমหมตทั้งถึงเลยก็ออกทันทีเลย ถ้าไม่ควรออกเปิดเท่าไรก็ไม่ออก พวกปทปรมะ เปิดเท่าไรก็ไม่ออก จนกระทั่งตายทั้งเขาทั้งเราก็มืดออก ถ้าควรจะออกไม่ต้องว่า ผางเลย ๆ ดังพระพุทธเจ้าจนกระทั่งจะปรินิพพานแล้วยัง อามนุตยามิ โว ภิกขเว ปฏิเวทยามิ โว ภิกขเว ขวยธมฺมา สงฺขารา อปฺปมาเทน สมฺปาเทถ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บัดนี้เราเตือนเธอทั้งหลาย สังฆารธรรมทั้งหลายมีเจริญและเสื่อมเป็นหลักธรรมชาติของมัน เธอทั้งหลายจงยังประโยชน์ของตน ขึ้นเลย ให้สำเร็จด้วยความไม่ประมาทเถิด นี้วางความเมตตาไว้สุดท้ายตรงนี้ จากพระวาทะของพระพุทธเจ้า จากนั้นก็ปรินิพพาน นี่พระองค์เมตตาต่อสัตว์โลกขนาดไหน

นี่ก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงจะตัวเท่าหนู ความเมตตาที่เต็มภูมิของหนู สอนพี่น้องชาวไทยเรา เราไม่เอาอะไรเลยก็ฟังซิ พี่น้องทั้งหลายเคยได้ยินไหม ที่ว่าช่วยโลกช่วยสงสาร เราไม่เอาอะไรจากโลกจากสงสารเลย เราพูดจริง ๆ คือเราว่างั้นเลย เราไม่เอาอะไร สมบัติเงินทองข้าวของพี่น้องที่มาบริจาคมากน้อยนี้ มีเท่าไรเราทูลมนั้นหมดสำหรับเราเองไม่เอา เราพอ พอ ๆ ตลอดเวลา นี่ละช่วยโลกทางด้านวัตถุด้วยความเพียงพอทุกอย่าง และทางด้านธรรมะก็ทูลมนั้นเต็มเม็ดเต็มหน่วย ท่านผู้ใดจะเอาก็เอา ไม่เอาก็จะจม ศาสนาที่เป็นเครื่องจุกจุกขึ้นจากหล่มลึกลึกมีอยู่แต่ไม่สนใจ วิ่งตามกิเลสก็จะจมไปด้วยกันไม่มีอึดมีอันจมตลอด เราอย่าเข้าใจว่านรกนี้จะอึดจะแน่น สัตว์นรกจะตกหลุมนรกไม่ได้ จะขึ้นมาอยู่เมืองมนุษย์ครองเทวบุตรเทวดาเป็นความสุขความเจริญอย่างนั้นอย่าไปคิดหวังนะ

เพราะไปตกนรก นรกแน่นเข้าไม่ได้ ต้องมาขึ้นสวรรค์อย่างนี้ไม่เคยมีนะ เอ้าตกลงไป เท่าไรก็ตกลงไป สัตว์โลกทำกรรมทำไมทำได้ ไม่เห็นว่ามันหนาแน่นมันคับมันแคบที่ไหน ทำไมสัตว์โลกจึงทำได้ กรรมของสัตว์โลกจึงมีได้ เมื่อสัตว์โลกทำได้ กรรมของสัตว์โลกมีได้ สัตว์โลกทำไมจะตกนรกไม่ได้ นรกจะจนตรอกจนมุมต่อสัตว์โลกไม่เคยมีในแดนโลกธาตุนี้ ถ้าเราไม่จนตรอกของเราเสียเองแล้วตกนรกเท่านั้น จะให้นรกอึดแน่น ให้ผู้ไปตกนรกกลับคืนมาสู่บ้านสู่เรือน สนุกสบายรื่นเริงบันเทิงไม่เคยมีอย่าพากันคิด อย่าพากันดันเดาเกาหมัดนะ มันจะเป็นหมาขี้เรื้อน ดันเดาเกาหมัดเกาไปเกามามันก็เป็นหมาขี้เรื้อนละซิ เข้าใจ นี่ละเราสอนโลกเราสอนอย่างนี้นะ เราไม่ได้เอาอะไร

ใครจะมาโฆษณาโจมตีเราขนาดไหน โจมตีเท่าไรก็ยิ่งผิดไป ๆ ยิ่งเห็นความเลวร้ายของผู้มีเจตนาร้ายมาโจมตีเรา มันก็ชนกองกรรมเข้าสู่หัวใจมันจะไปไหน เราทำกรรมดีกรรมชั่ว ทำที่ไหน เอ้า ทำลงไปซิ มันเป็นที่ดีเป็นขั้นขึ้นมาจากผู้ทำ ๆ ทั้งนั้น ทำในที่มืดที่แจ้ง เข้าสายบายเย็นที่ไหนมันก็ทำขึ้นจากเจ้าของ เจ้าของไม่ครีไม่ล้ำสมัยใน

การกระทำ แล้วผลจะครีล้ำสมัยมาจากไหน มันก็ทันกัน ๆ ตลอดเวลา สัตว์โลกจึงต้อง
ได้บาปได้บุญตลอดเวลาที่เจ้าของทำ ไม่นิยมว่าที่มืดที่แจ่ม ศาสนาสอนอย่างนี้ ให้ดูเจ้า
ของอย่าไปดูที่มืดที่แจ่ม ให้ดูเจ้าของ มันมืดมันมืดที่หัวใจเอาสติจับเข้าไปดูให้มันรู้ คน
มีสติจะเริ่มรู้ตัวเองนะ

นี่ละธรรมะที่สอนพี่น้องทั้งหลาย ใครจะมาโจมตีเราขนาดไหนก็มา เราไม่เคย
สนใจ ยิ่งเห็นความเลวร้ายของผู้มาโจมตีหนักเข้า ๆ ทุกวัน เพราะเราไม่มีจะหาเรื่องให้
มีกับเรามันจะมีได้ยังไง ก็ผู้หาเรื่องผู้สร้างเรื่องความชั่วช้าลามกนั้นแหละผู้มีเรื่อง ผู้จะ
ได้แต่ความชั่วช้าลามกเต็มหัวอก เวลาตายแล้วเรื่องนรกไม่ต้องบอก ก็เจ้าของสร้าง
ตลอดเวลา นรกจะเป็นโมฆะไปที่ไหน ให้พากันระวังนะ เรื่องกรรมเป็นสำคัญมาก
กรรมดีกรรมชั่ว บาปบุญอยู่กับทุกคนที่ทำ ไม่มีคำว่ามืดว่าแจ่ม อยู่กับทุกคน จำให้ดีวัน
นี้เอาเท่านั้นละพอ เหนื่อยแล้ว วันนี้ก็ให้พากันจำเอาละ ตอนบ่ายโมงครึ่งเขาจะออก
สัมภาษณ์วันนี้ จะเอามาตั้งที่นี้ก็ได้ ให้มาฟังกัน ให้ดูเสีย นี่ละเรื่องความเมตตาความ
สงสารพี่น้องชาวไทยทั้งชาติถึงได้ออกมาอย่าง พี่น้องทั้งหลายจะได้เห็นวันนี้ จะมีเผ็ด
ร้อนอยู่ไม่น้อยนะวันนี้ นี่ละการป้องกันการรักษาสমบัติของชาติไทยเรา รักษาด้วยวิธีใด
ดูเอา เข้าใจหรือ เอาละที่นี้จะให้พร

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com